

GUIA PER A UNA CARTOGRAFIA EMOCIONAL D'UN JARDÍ

DIY KIT

2022

CARTOGRAFIA 01

Una cartografia emocional i multisensorial, no científica, d'un jardí.

CARTOGRAFIA A LA DERIVA

Una infinitat de possibles trobades fortuïtes, trobades amb desconeguts

UNA PROPOSTA DE

Quo Artis. Art and Science Foundation
Roots & Seeds XXI. Biodiversity Crisis
and Plant Resistance

Imagina't que no et pots moure d'on ulls, sentir sense oïdes, parlar i cridar cervell viu en el subsòl. Imagina't que Imagina't que no ets un únic ésser, que et pots copiar a tu mateixa fins que moren parts de tu any rere et cremen i, tot i això, continues viure milers d'anys. Imagina't que que et pots mimetitzar en la forma vist. Imagina't que ets l'ésser viu part de tu sempre restarà amagada. superfície s'alinea amb el sol i troba, Imagina't que necessites tant la llum la teva pròpia existència és la base

estàs. Imagina't que pots veure sense sense boca. Imagina't que el teu la teva ment no és una, sinó milers. sinó una colònia d'éssers. Imagina't a cobrir tot un continent. Imagina't any. Que et mengen, et trepitgen, estant completa. Imagina't que pots necessites morir cada any. Imagina't i el color d'animals que mai hagi més alt que existeix, i que la major Imagina't que la teva pell, la teva constantment, la millor orientació. com la foscor per viure. Imagina't que de gairebé tota la vida del planeta.

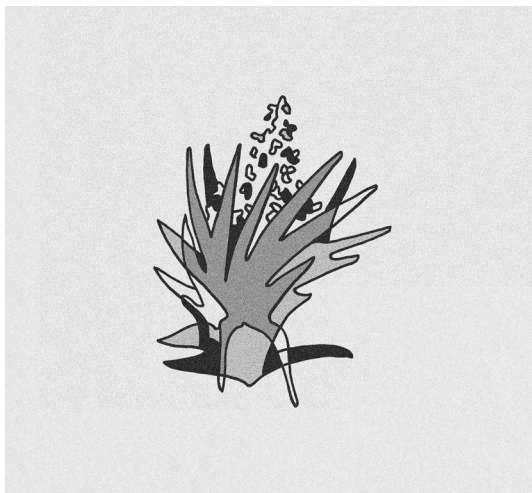
Ara imagina't que ets una planta. Com et sentiries si mai poguessis moure't d'on estàs? Com sobreviuries?

Seria impossible. No ens podem permetre perdre un tros del nostre cos només perquè un altre ésser viu té gana. Necessitem mantenir la nostra integritat i necessitem moure'ns per mantenir-nos amb vida.

Si hi ha alguna cosa que no ens agrada o que ens crida l'atenció, podem triar moure'ns. No necessitem mantenir el nostre cap sota terra, podem alçar la vista al nostre voltant i decidir el millor camí possible. No som plantes: som animals. Podem veure amb els nostres ulls, escoltar amb les nostres oïdes i olorar les plantes amb el nostre nas.

Podem recórrer el paisatge i tenir curiositat per les coses, investigar i fer preguntes sobre coses que sempre havien estat davant dels nostres nassos, però que mai havíem vist fins ara.

Fins i tot podem connectar emocionalment amb les plantes, i elles poden evocar-nos records i sensacions.

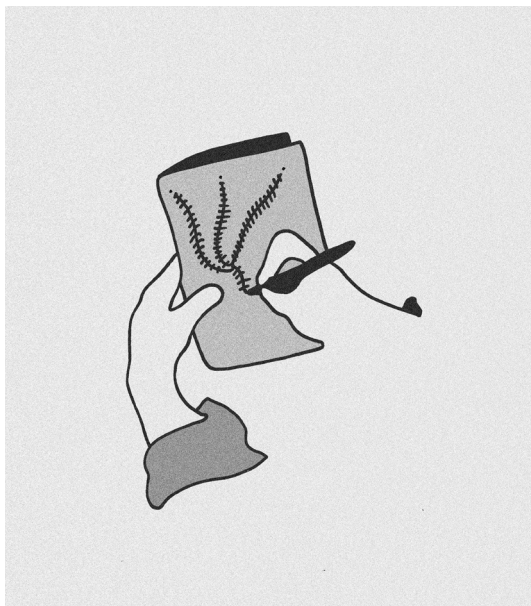

UNA CARTOGRAFIA EMOCIONAL I MULTISENSORIAL, NO CIENTÍFICA, D'UN JARDÍ

Aquesta activitat està dissenyada per a fer-se preferiblement en grup, sigui amb amics o amb familiars, perquè volem fomentar la conversa i l'intercanvi d'idees. Tot i que també es pot fer en parella, amb una altra persona amb la qual dialogar. O fins i tot en solitari. En aquest cas, prepara't per a experimentar “descobriments introspectius”: escriu els teus pensaments i descobreix les sorprenents conclusions a les quals arribaràs.

El que necessitaràs:

- Algun suport per dibuixar: un quadern, un llibre d'exercicis, un bloc de notes, etc.
- Una eina per dibuixar: un llapis podria servir, però, per descomptat, pots utilitzar totes les eines i tots els colors que vulguis.
- Temps lliure i una ment oberta.

Una cartografia emocional multisensorial consisteix a trobar una o dues plantes en un jardí, parc o bosc, i dibuixar-les. També pots dibuixar qualsevol interacció o procés relacionat amb les plantes que triïs. Pots fer-ho en solitari o en companyia de la teva parella, parent, criatura, companya de treball o d'algú que acabes de conèixer. Tria les plantes que t'evocuin sentiments, records o associacions. Retrocedeix en el temps i troba plantes que alguna vegada van ser importants per a tu. Descobreix-ne de noves a partir dels pensaments i records que puguin suscitar-te.

No necessites saber ni els seus noms científics ni els seus noms del carrer, ni els noms de les seves families. Pots buscar aquesta informació en alguna aplicació concreta, però, si ho desitges, podries simplement crear nous noms per a elles. Recorda que, abans que Linné comencés a classificar tots els éssers vius, aquesta planta podria haver tingut molts altres noms, i que la connexió entre els humans i les plantes era més pròxima, i es basava en la necessitat i l'experiència.

Pren-te el teu temps per esbossar les plantes que triïs, no importa com de “dolents” siguin els teus dibuixos, aniràs veient com és de gratificant aquest esforç. Bruno Munari, una de les persones més creatives del segle XX, va dir en el seu llibre “Com dibuixar un arbre” que tots tenim el potencial per fer-lo. Ja veuràs quanta raó tenia!

Poseu els vostres treballs en comú i comenteu les vostres plantes i per què les heu triat.

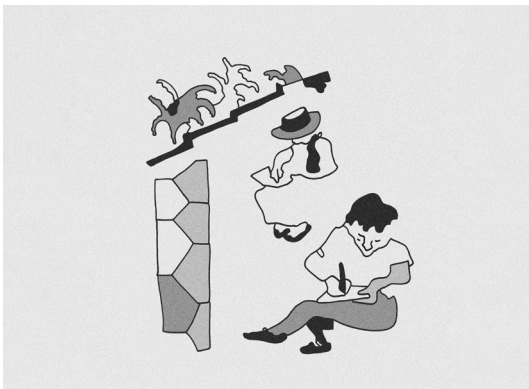
UNA ALTRA OPCIO: CARTOGRAFIA A LA DÉRIVE

Existeixen una infinitat de trobades fortuïtes, trobades amb éssers desconeguts.

La possibilitat d'experimentar la transitorietat i de trobar-nos amb altres organismes mitjançant trobades fortuïtes ens converteix en éssers molt diferents de les plantes. Mentre que elles estan profundament arrelades, nosaltres tenim l'oportunitat d'anar a la deriva, a la *dérive*. Podem ser inconscientment intencionals.

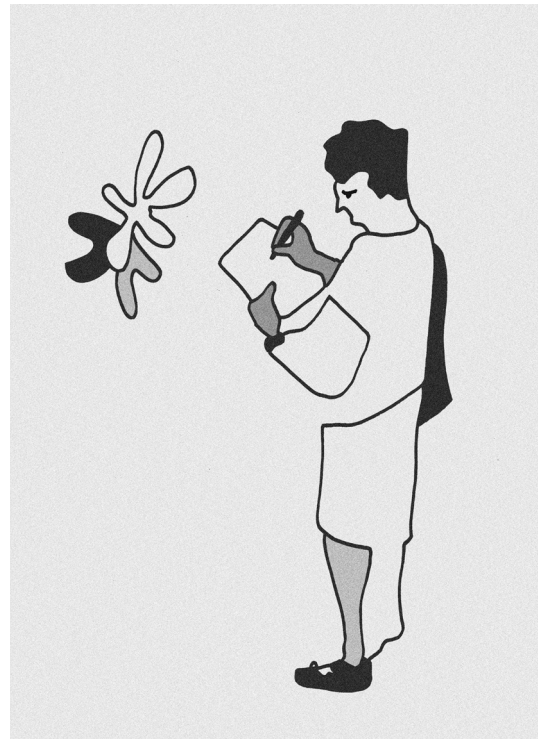
Podem anar a la deriva i investigar en solitari, però nosaltres tendim a anar més enllà quan ens trobem amb persones que han aconseguit el nostre mateix nivell d'autoconsciència. És llavors quan podem comparar diverses impressions i aprofundir en les nostres observacions.

El grup més fructífer consisteix en dues o tres persones que acorden treballar juntes de manera flexible, mitjançant intervals de treball individual i col·lectiu. En funció de les nostres afinitats i de la naturalesa de la nostra cerca, potser serà preferible canviar la composició d'aquests grups d'una *dérive* a una altra.

No obstant això, l'estructura del grup i la qüestió de quantes persones han de realitzar una *dérive* és menys important que l'objectiu i l'estratègia general de l'activitat en si, juntament amb tot el que es descobreix sobre les plantes. Convé recordar que més crucial que arribar a un destí concret, és assaborir el temps i poder fer un tomb existencial per trobar-nos amb un jo millor. Imagina't aquest jo millorat. Si desitges "desviar-te" amb nosaltres, et proposem diverses estratègies delirants.

Si desitges "desviar-te" amb nosaltres, et proposem diverses estratègies delirants.

01

02

03

04

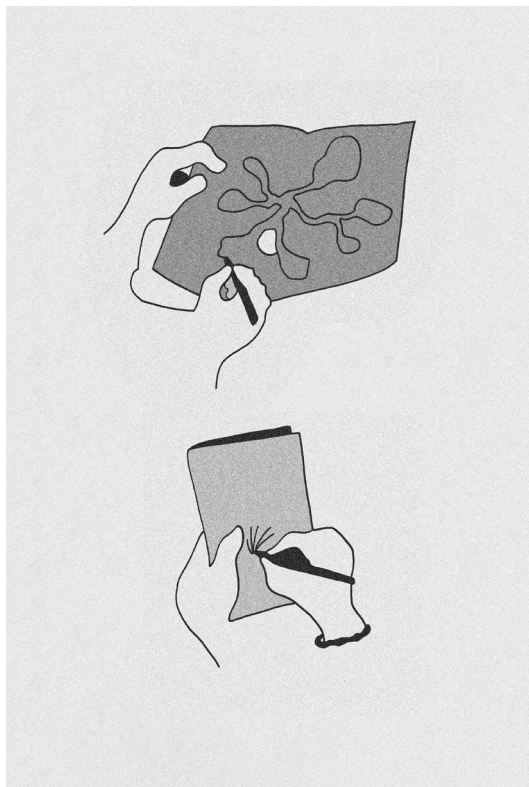
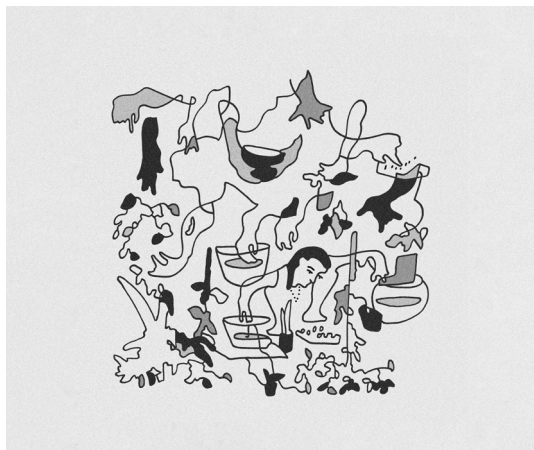
05

06

01 PENSAR SOTA TERRA

El nostre cervell està format per una massa de cèl·lules denominades neurones. Aquestes cèl·lules tenen unes prolongacions anomenades dendrites que estan dissenyades per a rebre missatges d'altres cèl·lules. La seva estructura, semblant a la d'un arbre, forma projeccions que són estimulades per altres neurones i condueixen la càrrega electroquímica al cos cel·lular.

El seu nom prové de la paraula grega Dendron, que significa "arbre". Fins fa poc, pensàvem que només era una analogia respecte a la forma de les cèl·lules, però estem començant a descobrir que els arbres tenen el seu propi sistema nerviós; capaç de facilitar reaccions, records i aprenentatge. Les plantes semblen tenir una intel·ligència pròpia: prenen decisions i fins i tot són capaces de cridar de dolor. Existeix una xarxa subterrània que connecta les plantes i que ja ha estat batejada com "Wood Wide Web".

Es basa en complexes interrelacions amb fongs i bacteris que doten a les plantes d'una sofisticada consciència del seu entorn, la qual cosa les permet comunicar el que perceben, retenir algunes formes de memòria i potser, fins i tot, adonar-se del que succeeix al seu voltant. Just sota la superfície, les plantes amaguen gairebé tanta massa vivent com la que mostren.

LLEGEIX L'ACTIVITAT 01 →

veure clarament
 plantes, dues o tres.
 que imagines que
 com podrien
 Intenta imaginar les
 Utilitzarien polsos
 compostos químics?
 tipus de radiació
 a nosaltres...? Pots
 seves “veus”?

Imaginat que pots
 sota terra. Tria unes
 Esbossa les connexions
 existeixen entre elles,
 relacionar-se entre si.
 seves converses.
 d'electricitat o
 O farien servir algun
 imperceptible per
 imaginar les

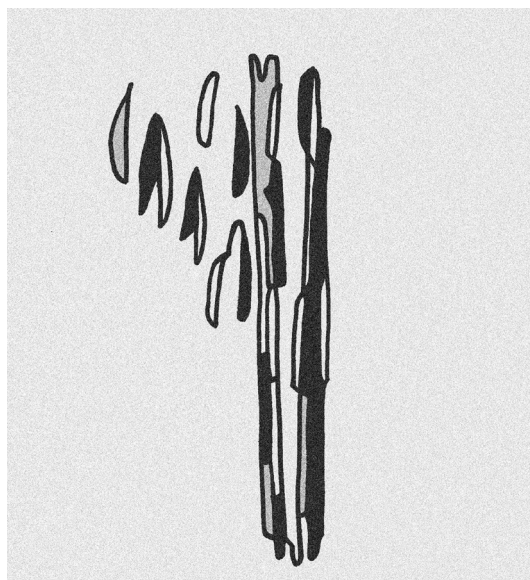
02 TROBA EL MINARET

La cua de cavall (*Equisetum*) és una planta considerada com un fòssil vivent. Té una estructura molt semblant a la d'un minaret: unes torres telescòpiques amb un patró d'espaiament entre els seus nodes, disposades cada vegada més pròximes entre si. A mesura que s'acosten a l'àpex del brot, cadascuna amb un diàmetre més estret que l'anterior i apilades les unes sobre les altres, culminen en una petita torreta. El minaret no és una còpia d'una planta: és una creació humana dotada d'una forma que la naturalesa va desenvolupar fa milions d'anys.

En la naturalesa, la matèria adopta modalitats inherents a unes certes estructures moleculars sotmeses a una tensió. En observar la geometria de les plantes, amb les seves flors i fruits, és fàcil reconèixer la presència d'estructures i formes recurrents que, als nostres ulls, es disposen de manera variada presentant regularitats i simetries. Aquesta regularitat ofereix diversos avantatges, ja que dona lloc a formes més compactes, homogènies, intercanviables i eficaces a l'hora d'interactuar amb el seu entorn. La fil·lotaxi és l'estudi de la disposició de les fulles, les branques, les flors o les llavors de les plantes a partir del qual s'obtenen patrons regulars. Les diverses disposicions que es troben en la naturalesa segueixen seqüències matemàtiques sorprenents, i el regne vegetal té una curiosa preferència per crear seqüències basant-se en números pròxims entre si, i per les geometries en espiral. Les fulles giren al voltant de la tija seguint un patró regular determinat per

una fracció. El seu numerador és el nombre de voltes donades al voltant de la tija, i el denominador és el nombre de fulles que es necessiten per a tornar a la posició inicial.

La naturalesa ha adoptat molts mètodes diferents de supervivència, però el patró més comú segueix una seqüència específica, considerada el disseny de menor resistència per a definir la densitat de les branques en el tronc d'un arbre o la disposició de les fulles en una tija. Això pot significar una màxima exposició de les fulles a la llum solar o una disposició més eficaç de les llavors.

La raó per la qual alguns corrents artístics adopten formes similars a les que podem trobar en la naturalesa sense haver d'imitar-la és que l'artista és fidel a les propietats del material amb el qual treballa i amb les lleis subjacents del nostre món.

LLEGEIX L'ACTIVITAT 02 →

Troba formes i moviments artístics en algunes plantes. El disseny urbà es forma en l'escorça dels arbres; les figures arquitectòniques, en les formes de les plantes, i els períodes pictòrics en els colors de les flors

Intenta miraràdes de lluny i utilitzant una lupa si és necessari. Quina planta ofereix el repertori artístic més variat de formes, patrons i colors?

lluny i de prou necessari. Quin repertori artístic més variat

03 SIGUES ULTRAVIOLAT

La visió dels insectes és pràcticament igual a la nostra, amb l'excepció que els seus ulls són sensibles a freqüències diferents d'energia de la llum solar. Nosaltres podem veure la llum en l'espectre des del vermell, passant pel taronja, el groc, el verd, el blau i el violeta. Els insectes, en canvi, no poden percebre la llum vermella, però sí la ultraviolada, una energia electromagnètica amb una longitud d'ona (d'entre 40 i 400 nanòmetres). Nosaltres no podem detectar-la perquè els pigments protectors dels nostres ulls la bloquegen. En conseqüència, els insectes veuen el món de forma molt diferent de la nostra per qüestions de supervivència.

La llum ultraviolada s'utilitza habitualment per a projectar patrons fluorescents visibles en objectes que contenen pigments particulars. Molts elements de la naturalesa, des de roques i minerals fins a corals durs i crustacis, són fluorescents sota la llum ultraviolada, encara que la seva funció natural exacta encara no està prou estudiada. Sota aquesta llum ultraviolada, les flors mostren zones d'un color més fosc: les investigadores han suggerit que existeix una correlació entre aquest fenomen i les rutes que segueixen els agents pol·linitzadors, encara que aquesta teoria no està del tot provada. Després d'investigar els patrons de color que segueixen les flors sota la llum ultraviolada, s'ha demostrat que al voltant d'un terç de totes les espècies de climes temperats reflecteix intensament aquest tipus de llum.

Aproximadament un 7% de totes les flors mostra patrons florals que no són evidents sota la llum visible. Uns certs pigments químics absorbeixen la llum ultraviolada i reflecteixen la llum groga, la qual cosa provoca zones d'absorció ultraviolada en les flors i fa que aquestes semblin totalment fosques per als insectes. Aquestes flors solen ser grogues, per la qual cosa ens semblen molt brillants, encara que siguin invisibles per a la majoria dels insectes. Mentre que nosaltres veiem les flors com una cosa ornamental, els insectes busquen les flors per a alimentar-se i sobreviure. Algunes espècies necessiten consumir pol·len i nèctar abans de poder volar o madurar sexualment.

Moltes flors depenen dels insectes per a poder produir llavors viables. En conseqüència, les plantes utilitzen diverses estratègies per atraure els agents pol·linitzadors, que inclouen produir nèctars i aromes florals. La seva visió pot patir interferències, i els insectes depenen també de senyals químics per trobar el camí fins a les flors. Pel que sembla, algunes plantes tenen patrons de colors de pètals molt elaborats que, encara que són invisibles a l'ull humà, funcionen com a marques d'aterratge per guiar als pol·linitzadors aeris.

01

02

03

04

05

06

LLEGEIX L'ACTIVITAT 03 →

Com seria el món si les flors fossin vitals per a la nostra supervivència? Imagina't que pots veure i ser vist en l'espectre ultraviolat de la radiació. Intenta dibuixar plantes i flors com creguis que es veuen en aquesta dimensió fluorescent.

Intenta dibuixar-les com les veuria un insecte, o com creus que s'haurien de veure per a fer-les més atractives. Fins i tot podries dibuixar-te a tu mateixa i als altres en aquest espectre.

04 TOTA HERBA ÉS CARN

Tota espècie està relacionada amb multitud d'altres en un ecosistema. Les plantes adquireixen la seva energia directament de la llum del sol, proporcionen aliment, refugi i niu. Els animals consumeixen aliments sintetitzats per plantes en forma de fibres i fruits. Moltes plantes depenen d'animals per a reproduir-se i per a obtenir nutrients. Som part de cadenes alimentàries que inclouen animals i plantes, i la dieta és tan important per a nosaltres com ho és per a animals no humans. La majoria de vaques, ovelles i cabres són herbívores, la qual cosa significa que s'alimenten a partir d'una dieta basada en herba, llegums i ensitjats (un tipus de farratge preservat com a aliment per als mesos d'hivern). La majoria de les espècies de bestiar s'alimenten de pastura a la primavera, des del seu naixement fins a la seva maduresa, i solament algunes s'alimenten de gra com el blat de moro o la soia. No tots els herbívors poden menjar tots els vegetals, i la seva dieta depèn de la seva capacitat de digerir cel·lulosa i fibres, així com de l'estructura del seu sistema digestiu. Les vaques, ovelles i cabres es coneixen com a remugants perquè tenen un estómac de quatre cambres capaç de digerir herba i palla.

Aquestes cambres es diuen rumen, reticle, omaso i abomaso. La paraula *remugant* ve de rumen, que s'ha comparat amb un gran processador d'aliments, perquè milions d'organismes diminuts ajuden l'animal a absorbir els nutrients que necessita les fibres vegetals. Els herbívors mengen sobretot gramínies, però també llegums com el trèvol, l'alfals, les llenties i les mongetes. El valor nutricional de les fibres vegetals canvia substancialment amb les estacions i el clima, i els animals o bé les absorbeixen immediatament, o bé les emmagatzemen en forma de greix. Després d'un hivern particularment llarg o una primavera extremadament seca, la gespa no té els nutrients necessaris per a mantenir sa al bestiar, la qual cosa porta a les granges a usar suplementos alimentosos rics en carbohidrats o proteïnes per augmentar el seu pes. En un intent de portar la productivitat del bestiar al límit, indústria ramadera va decidir donar a menjar proteïna animal a animals herbívors, una pràctica que s'ha demostrat que presenta riscos.

En 1986, el Regne Unit va viure l'esclat de l'epidèmia de l'encefalopatia espongiforme bovina (EEP). L'EEP forma part d'un grup de malalties neurodegeneratives mortals que afecten animals humans i no humans, anomenades encefalopaties espongiformes transmissibles, causades per una malformació d'una proteïna animal anomenada prió. La malaltia es va convertir en un problema global, i estudis epidemiològics suggereixen que es va originar a partir de l'aliment que contenia proteïnes processades infectades amb EEP, com a carn o farina d'os. Des de llavors, la pràctica ha cessat o està extremadament limitada.

01

02

03

04

05

06

LLEGEIX L'ACTIVITAT 04 →

Dibuixa les tiges,
llavors, fruits i altres parts
comestibles de les plantes que
veus. Tria una planta que no
coneguis, però que t'agradaria que
fos comestible. Si haguessis de
conrear una planta perquè la gent se
la mengi, quina olor, gust o
aspecte tindria? Si fossis una
planta comestible, com et defensaries
dels animals? Tindries espines
o impregnaries la teva carn
amb verí?

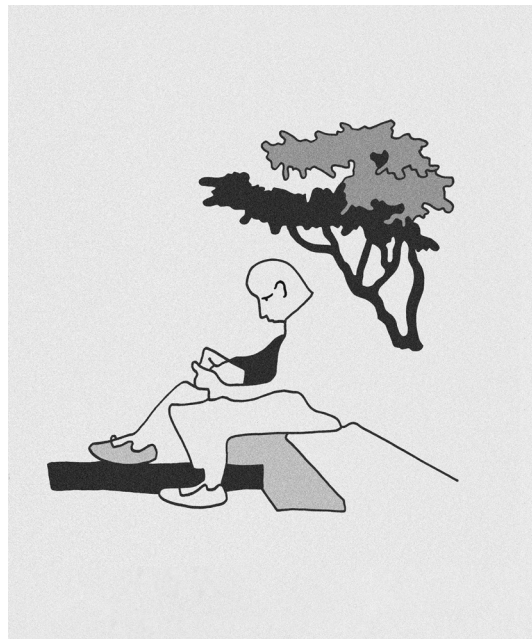

05 L'ARBRE ESCRIVÀ

El paper és omnipresent en el nostre dia a dia i ens permet comunicar, ensenyar, il·lustrar i crear d'una manera immediata i simple. La paraula paper prové de l'antic llatí *papyrus* -del grec *pápurus*- nom del papir, una planta també omnipresent en Baix Egipte i vital com a suport d'escriptura, probablement la primera fibra vegetal obtinguda i processada amb aquest propòsit.

El paper tal com el coneixem, fet de fibres vegetals, es va inventar a la Xina fa uns dos mil anys. Va passar un mil·lenni des de la seva invenció fins que va començar a manufacturar-se a Europa. Durant els segles XII i XIII, els paperers espanyols i italians submergien lli macerat i draps de cotó en una solució derivada de gelatina animal per a formar una superfície opaca i impenetrable que permetia dibuixar i escriure amb ploma. En 1840, una patent alemanya d'una màquina trituradora que produïa paper a partir de polpa de fusta va possibilitar un creixement colossal de la indústria paperera. A partir de llavors, els arbres s'han convertit en una matèria primera essencial, i la silvicultura en la base de la indústria impressora: un de cada tres arbres tallats s'usa per fer paper. Amb la notable excepció de l'eucaliptus, la fusta del qual és dura, els arbres paperers són principalment de fusta tova, en concret l'abet, el pi o el làrix. La polpa de fusta conté fibra de cel·lulosa, el component més important del paper i la seva presència determina la seva qualitat.

És un polímer de cadena llarga que es pot considerar el material estructural base dels arbres i les plantes i, per tant, de la naturalesa. La seva estructura química conté una cadena repetida d'unitats de carboni-hidrogen-oxigen que és indigerible per a la majoria dels organismes, a part d'uns certs bacteris, i s'utilitza per a generar uns tipus de plàstic. El contingut de cel·lulosa en fusta tova oscil·la entre el 50% i el 90%, la qual cosa la fa ideal per a la manufactura de paper, mentre que el cotó conté gairebé un 100% de cel·lulosa i genera el millor paper per a belles arts. Abans de l'era digital, escrivíem, llegíem i dibuixàvem majoritàriament sobre paper o altres fibres vegetals com la fusta o el lli. D'alguna manera, tota la nostra cultura, especialment la nostra literatura, es recolza en les fibres vegetals que hem usat al llarg dels segles. Escrivim en els arbres.

LLEGEIX L'ACTIVITAT 05 →

Tria un arbre o una planta gran que et cridi l'atenció. Imagina't que està intentant preservar algun tipus de coneixement o de records per a futures generacions. Quins mitjans utilitzaria? Sobre quins materials escriuria? Què sentiria respecte a escriure sobre paper? Quin color triaria per a la tinta? Quin tipus de símbols serien necessaris per a transmetre significat a escriptors sense ulls? Quin tipus d'històries pot contar una planta, i a qui? Pren-te el teu temps per a reflexionar sobre el que li devem al món vegetal i sobre allò que podria dir-nos si fos capaç d'escriure.

Els éssers humans compartim el planeta amb milions de formes de vida diferents, segons l'estadística suposadament més precisa sobre la vida en la Terra. Sorprenentment, encara queda entorn d'un 90% de plantes i animals per nomenar i classificar. Pel que sabem, tres quartes parts de les espècies, la majoria d'elles insectes, són criatures terrestres, i només una quarta part viu en els oceans. Sabem poc sobre el que hi ha aquí fora, especialment sobre quines plantes i animals s'extingiran abans que puguem registrar la seva existència. Des de l'època en la qual Linneo va concebre el seu mètode de catalogació i nomenclatura dels éssers vius, fa 250 anys, s'ha intentat comptar i catalogar el món dels éssers vius. El biòleg suec va dissenyar una estructura jeràrquica en forma d'arbre, on cadascuna de les espècies es classificava en uns grups cada vegada més amplis, culminant en el regne.

La idea de classificar i definir les espècies es retrotreu al primer intent formal dels antics filòsofs per definir la vida de manera precisa. Durant molt de temps va existir la necessitat de distingir això que viu d'això que és inert, perquè a un nivell més fonamental la diferència entre un objecte animat i un inanimat no és tan òbvia. Tota la matèria és un conglomerat de partícules i encara no hem aconseguit definir i compilar un llistat de propietats físiques que inclogui totes les coses vives i exclogui tot l'etiquetat com a inanimat. Des d'un punt de vista atòmic, la vida en realitat no existeix.

Un cos mort i un viu contenen el mateix nombre de molècules. Algunes excepcions desafien la nostra percepció del que significa estar viu. Generalment, no es considera que els cristalls minerals estiguin vius; així i tot, contenen una estructura altament organitzada i creixen. El foc consumeix energia i pot créixer i, fins i tot, supera obstacles. En contraposició, éssers vius com els bacteris, els tardigrads i alguns crustacis, poden entrar en llargs períodes de letargia en els quals no creixen, ni metabolitzen ni canvien; i, no obstant això, no estan tècnicament morts.

Definir la vida com un sistema capaç de sostenir-se a si mateix implica que alguns programes d'ordinador estan vius. Alguns algorismes imiten el procés de selecció natural per arribar a la solució òptima d'un problema, intercanviant fragments de dades, creixent i, fins i tot, reproduint-se dins de sistemes informàtics. Unida al seu arbre, una fulla està viva, i les seves cèl·lules treballen incessantment per a fotosintetitzar la llum del sol, el diòxid de carboni i l'aigua en sucres que nodreixen el seu metabolisme. Quan aquesta mateixa fulla se separa de l'arbre, les seves cèl·lules no cessen la seva activitat immediatament. De fet, un pot fer créixer un arbre a partir d'una sola fulla, o fins i tot clonar la mateixa planta una vegada i una altra partint d'una cèl·lula. Podria dir-se que la vida és un concepte inventat, utilitzat per a simplificar un immens espectre de complexitat. En fer-ho, ens hem separat a nosaltres mateixos de les veritats universals de l'existència.

01

02

03

04

05

06

LLEGEIX L'ACTIVITAT 06 →

Imagina que t'han enviat en una missió de reconeixement per trobar una nova forma de vida intel·ligent amb aspecte d'arbre.

Utilitza les plantes que coneixes com a referent per dibuixar com seria.

Es consideraria de mala educació trepitjar-li les arrels?

Com saludaries a un arbre?

I agafar una flor o un fruit?

Què suposaria una prova d'intel·ligència per a tu?

Com intercanviaries informació?

Dibuixa diagrames i esquemes que mostrin aquestes possibles interaccions.

Aquesta guia ha estat concebuda per de projectes amb vasta experiència d'origen natural, la promoció de la i la gestió d'espais verds. Gabino anys com a consultor en plantilla estar involucrat en la implementació naturalització. Anteriorment, va jardins i paisatges públics, privats Regne Unit. Sol acudir com a lector acadèmiques, i és autor de articles i assajos. També forma part de Parcs i Jardins Públics (AEPJP) i relacions internacionals. Des de el disseny i la seva relació amb el

Gabino Carballo, paisatgista i gestor en la implementació d'estratègies biodiversitat urbana i el disseny ha treballat durant més de setze a l'Ajuntament de Barcelona, on va de polítiques i tècniques de estar treballant en el disseny de i corporatius tant a Espanya com al convidat a diverses institucions nombroses publicacions tècniques, de la junta de l'Associació Espanyola com a responsable de comunicació fa temps, mostra interès en l'art, disseny urbà i el medi ambient.

DIY KIT
GUIA PER A UNA CARTOGRAFIA
EMOCIONAL D'UN JARDÍ

TEXT:
GABINO CARBALLO

IL·LUSTRACIONS:
PEDRO STRUKELJ

DISSENY:
VERO SANTANA

QUO ARTIS
ART AND SCIENCE FOUNDATION

ROOTS & SEEDS^{xxi}

Co-funded by the
Creative Europe Programme
of the European Union

SISMÒGRAF
EL FESTIVAL QUE DETECTA EL MOVIMENT
2023